

POGOVOR Z ZDENETOM SKOKOM

»Prisila mi pot k izvozu«

„V Iskri bi se morali bolj zavedati, da je izvoz življenjska potreba in nujna ne pa nekakšna prisila. Dokler bodo mnogi v naši sestavljeni organizaciji izvažali le zato, ker potrebujejo devize za uvoz repromaterialov in opreme, potem tudi izvojni rezultati ne bodo dobri.“ S to mislijo je začel pogovor direktor področja za trgovanje s SEV v Iskri Commerce Zdene Skok. Našega sogovornika, znanega po tem, da nima dlake na jeziku, smo zaprosili za oceno Iskrine zunanjetrgovinske menjave z deželami Sveta za vzajemno gospodarsko in tehnično pomoč v minulem letu ter o načrtih za letos.

Morda najprej nekaj števil o lanskoletnih izvoznih uspehih Iskrinih tovarov v trgovanju z deželami SEV? „S temi državami je Iskra sklenila lani za več kot 96 milijonov dolarjev pogodb, realizirali pa smo jih skoraj za 81 milijonov dolarjev. Od tega smo na ključnih območjih SEV prodali za 68 milijonov dolarjev, preostalo pa na konvertibilno. Takoj naj poudarim, da smo s tem izvozili za 28,7 milijona dolarjev več, kot v letu poprej, v odstotkih pa je to za 58 % več.“

Ce mi je prav znano, je imelo področje za trgovanje s SEV lani kar tri izvozne načrte — t. im. prvega, nato skladenega s SIS-eot in tretjega, ki so ga še povečali na zunanjetrgovinski konferenci na Brdu pri Kranju. In kako ste uresničevali te tri načrte? „Prvega smo preseglji za 23-odstotkov, drugega za 5 %, tretjega pa nismo uresničili; približali smo se mu na 92 %, je bil pa od prvega višji za okoli 20 milijonov dolarjev.“

In kako ocenjujete te rezultate? „V letu, ki je bil izredno težak za Iskro, se je torej naš izvoz povečal za skoraj 29 milijonov dolarjev in to je govoren podatek za marsikaj. Lahko se vprašamo, zakaj se je Iskrina industrija prav v najtežjih pogojih odločila za tolikšen izvoz v SEV. Odgovor je

sila enostaven: v teh deželah imajo nam ustrezne cene, pravočasno lahko z njimi sklepamo pogodbe, zanimive za Iskro pa so tudi izvozne količine.“

Uvoz iz vzhodne Evrope pa medtem precej zaostaja za uvozom z zahoda, oziroma za izvoznimi dosežki v dežele SEV-a. Kako bi to komentirali? „Vseskozi govorimo o tem, da je izvoz naša življenjska nujna, kako pa bi kakšen dolar pri uvozu prihranili, nam, žal, pogosto ni mar, ali še bolje rečeno, na to pozabljam. Prav na Brdu pri Kranju sem na nedavnem operativnem sestanku Iskrinih izvoznikov trdil, seveda po posvetovanju z našimi predstavniki v deželah SEV, da bi lahko zahodni izvoz v večji meri nadomestili z vzhodnim. In pri vsem našem precej velikem uvozu odpade na uvoz iz SEV le slabih 10 milijonov dolarjev na leto.“

Povrniva se k izvoznim rezultatom. Gotovo ima velik delež pri lanskoletnih in seveda tudi prejšnjih uspehih tudi Iskrina predstavnikiška mreža v teh deželah? „Odllično tržno mrežo imamo v deželah SEV, res fantastične fante imamo tam. In prav njim gre tudi precejšen del zasluge za takšne uspehe. Te fante bi lahko primerjal s

samorastniki, ti samorastniki pa so enkratni posamezniki. Žal pa nekateri v Iskri še vedno podcenjujejo to mrežo in imajo raje tisto na zahodu, od katere lahko dobijo več dolarjev, mark.“

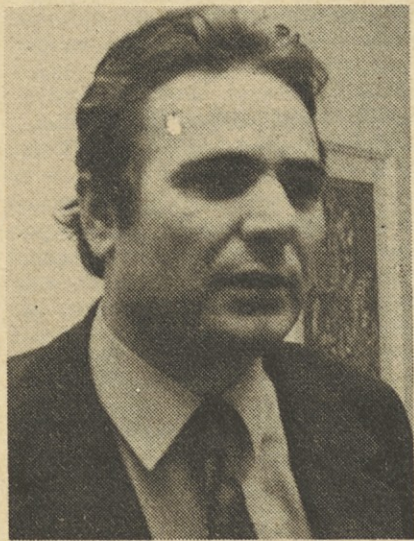
Bi morda na kratko pregledala iskrino poslovanje po posameznih deželah SEV, z razliko od ustaljenih navad, pa začniva pri tistih, kjer nam izvoz še vedno precej šepa? „Najbolj me moti naša prodaja v Romunijo. Toliko pišemo o tej prijateljski državi in o tem, kako imamo z njo dobre politične odnose. Žal tako ni z ekonomskimi. Podobno je tudi z Madžarsko, v zadnjem času pa se bo, kot kaže, nekoliko izboljšal naš izvoz v Bolgarijo. O trgovanju s ČSSR bi dejal to, da so bili rezultati precej odvisni od prizadevnosti vodij predstavništva in ti rezultati so se v zadnjih nekaj letih precej izboljšali. Glede Poljske bi dejal, da sedanji položaj v tej deželi ni skoraj v ničemer ohromil naših trgovinskih odnosov. Obveznosti do njih smo izpolnjevali tudi po 20. decembru, za kar nam je poljsko veleposlaništvo v Jugoslaviji izreklo vse priznanje.“

(Nadaljevanje na 3. strani)

POGOVOR S PODPREDSEDNIKOM IS OBČINE KRŠKO

Industrijska elektronika je za nas velika pridobitev

Iskrina tovarna Industrijska elektronika v Kostanjevici je dobila lani nove delovne prostore, že po nekaj mesecih pa se je znašla v precejšnjem deficitu. Okrog te zagate je bilo veliko nepotrebnega hrupa. Deficit je pokrila IEZE, seveda pa so se za ureditev razmer zavzeli tudi v krški občini, kamor sodi Kostanjevica. Zato smo prosili podpredsednika IS SO Krško Igorja Dubrovnikarja, naj nam o tem kaj pove.

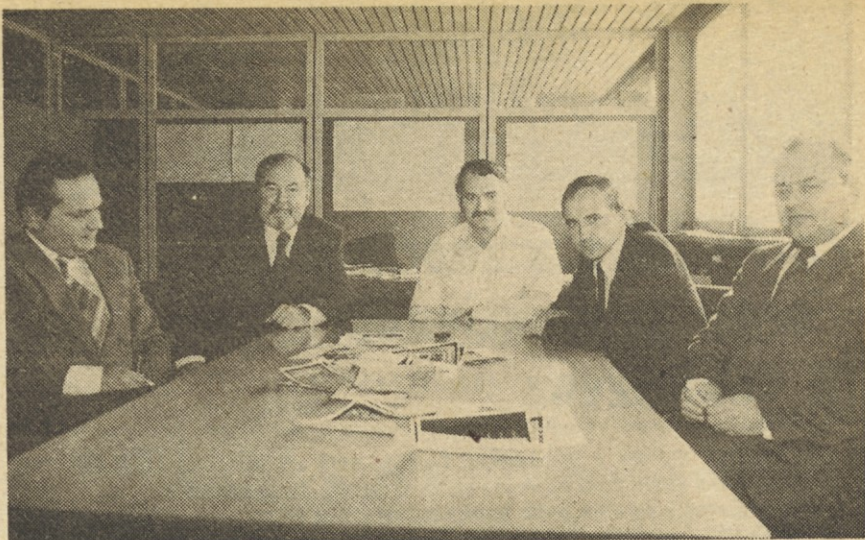
Igor Dobrovnik.

Pravzaprav smo šli na pogovor z njim zato, ker je tudi predsednik Komiteja za gospodarstvo v občini Krško. Njegovo delo v poostrenih gospodarskih pogojih ni lahko.

„Predvsem naj povem, da za krško občino pomeni Iskra, ali natančneje Industrijska elektronika novo industrijsko vejo. Pri nas je sicer močna papirna industrija, kovinsko predelovalna industrija pa tudi v kmetijstvu kar dobro stojimo. Elektronika pa je nova veja, kar je gotovo pomembno, saj upamo, da se bo ta „mladika“ razrasla v močno drevo.“

Zlasti pa smo veseli, da je Iskra začela z industrijsko elektronomiko prav v Kostanjevici, ki je sicer kulturno in

(Nadaljevanje na 3. strani)

Obiskovalci v Mikroelektroniki.

MIKROELEKTRONIKA

Obisk poslovnih partnerjev iz ZDA in Avstrije

V Mikroelektroniki so bili na obisku gostje iz AMI — American Microsystems Inc. — g. Lee Seely in g. Ron Young in g. Ditmar Kranzer iz Voest-Alpine — Avstrija. Razgovorov o nadaljnjem sodelovanju so se udeležili prof. dr. Lojze Trontelj, direktor Dušan Pirc, dr. Janez Trontelj in Janez Resman.

Obiskovalci so povedali, da 10 km južno od Gradca gradijo novo tovarno mikroelektronike. Gradijo jo s sodelovanjem ameriške firme AMI — American Microsystems Inc. Tehnični direktor Janez Resman nam je dejal, da ne gre za konkurenčno tovarno Iskrini Mikroelektroniki. Nasprotno. Proizvodnja te nove tovarne se bo dopolnjevala in tudi sodelovala z Iskrino Mikroelektroniko.

Pogovori so pokazali, da so zastopniki Voest-Alpine zelo zainteresirani za delo in sodelovanje Iskre Mikro-

elektronike na vseh področjih, od načrtovanja pa do raznih faz proizvodnje.

Tovarno mikroelektronike v Avstriji nameravajo po programu zgraditi v letu in pol. Za tak projekt je to gotovo zelo kratek čas. Iskrini strokovnjaki so bili malce začudeni. Gostje pa so povedali, da je Siemensu v Beljaku to uspelo, da so celo večjo tovarno postavili v 18 mesecih.

Zato lahko verjame, da bo sedaj, ko so že podpisali pogodbo o nakupu zemljišča, tudi delo steklo po načrtih, zlasti, ker imajo lastne skupine za projektiranje tudi na področju čiste klime.

Gostje so si ogledali tudi tovarno in pohvalili Iskro. Želeli so nam, da bi danes še neizkoriščena draga oprema čimprej polno zaživela v proizvodnji.

F. Kotar

V proizvodnji integriranih vezij

JANEZ VIPOTNIK, DIREKTOR FINANČNO RAČUNOVODSKEGA PODROČJA ISKRE COMMERCE

Vse za zmanjšanje inflacije

Brez prilaganja tečaja dinarja tujim valutam in brez njegove realne vrednosti ne bomo mogli več gospodariti. Vprašanje je le, kako do realnega tečaja: s stalnim drsenjem, z devalvacijo ali s kombinacijo obeh ukrepov. Menim, da je prava pot drsenje tečaja. Devalvacija namreč prinaša s seboj preveč negativnih posledic — poruši se stabilno okolje, ki ga gospodarstvo potrebuje za nemoteno proizvodnjo, grobo se spreminjajo pogoji gospodarjenja, razen tega pa devalvacija močno pritiska tudi na cene.

V Iskri, ki ima pozitivno zunanjetrgovinsko bilanco, se bo prilagoditev dinarja njegovi realni vrednosti vsekakor poznala. Lani smo izvozili za 150 milijonov dolarjev izdelkov na konvertibilni trg, uvozili pa za okoli 132 milijonov dolarjev, prav tako s konvertibilnega trga. Trgovanje z deželami s konvertibilno valuto obsega 70 % (lani smo jih sicer dosegli nekaj manj) vse zunanje trgovine.

Seveda pa moramo ob tem ukrepu — poti k realnemu tečaju dinarja — ki ga pozdravljamo, povedati še nekaj. Vsaj dosedaj so vse prednosti, ki smo jih kot izvozniki bili deležni zaradi padanja vrednosti dinarja, razvednotile prehitro rastoče cene doma.

Za primerjavo: pred devalvacijo leta 1980 smo v Iskri našim lastnim izvoznikom plačevali 30-odstotne interne stimulacije za izvoz. Po devalvaciji smo stimulacije znižali na 15 %. Toda ta raven je vzdržala le nekaj mesecev, potem pa smo morali, zaradi naraščajočih domačih cen, interno stimulacijo neprenehoma povečevati in zdaj že lep čas dosega 50%.

Skratka, boj proti inflaciji je naloga, ki jo moramo realizirati hkrati s približevanjem dinarja njegovi realni vrednosti.

Kako zoper inflacijo pa je že druga „pesem“: vsekakor bi morali v ta boj vključiti tudi bolj selektivno uporabo investicijskih sredstev, postaviti realnejšo obrestno mero na posojila — le-ta bi sploh morala biti tesno povezana z vrednostjo dinarja in rastjo cen. Ne nazadnje velja v okviru ukrepov omeniti, da družbena stimulacija izvoza ni dobra.

Načelo pospeševanja izvoza na konvertibilni trg ni dovolj upoštevano, današnja izvozna stimulacija pa je le nek način za prerazporeditev dela dohodka, ki se steka skozi carine. Zdej se stimulacije skorajda ne razlikujejo pa naj gre za izvoz komajda predelane surovine, ali pa izdelek z visoko stopnjo predelave.

Akcijska in javna resolucija 9. kongresa ZKJ

Letošnje leto po pravici lahko označimo za leto kongresov. Zato ni nič čudnega, če priprave na kongres tako partijske kot sindikalne, mladinske in zveze borcev po republikah in v federaciji že intenzivno potekajo. Tako je imela pred kratkim sejo komisija za pripravo resolucije 9. kongresa ZKS, ki si je zastavila nalogo, da naj bi bila resolucija takšna, kot bi jo želeli in da bi bila bolj mobilizacijsko usmerjena v boj za spreminjanje odnosov, zaradi česar bo treba delovno zasnovno resolucije skrčiti, ne da bi pri tem siromasili vsebine.

V resoluciji naj bi bil večji poudarek dan zlasti naslednjim temam: — odpiranju Slovenije v svet, predvsem enakopravnemu, neodvisnemu pospešenemu vključevanju v mednarodno delitev dela z usmeritvijo na ekonomsko učinkovitost in prizadevanja za novo gospodarsko ureditev;

— jedrat, mobilizacijski in realno optimistični slog naj spodbuja akcijo tistih, ki bodo glavni nosilci boja za poglobljanje samoupravnih odnosov in za stabilizacijo;

— poti, kako bomo dosledno uresničevali sistem socialističnega samoupravljanja, saj se zdaj dogaja, da so tudi deli zveze komunistov ovirani, da bi se sistem uveljavil;

— deformacijam v družbi, vzrokih zanje in načinu, kako jih odstraniti, kar bo prispevalo tudi k razločevanju med člani ZK, s tem pa k večji idejni in akcijski enotnosti;

— kadrovske rasti zveze komunistov predvsem kvalitetno, saj samo večanje števila članstva ne zagotavlja tudi učinkovitosti ZK;

— odgovornosti komunistov v sleherni temeljni celici in družbenopolitični skupnosti za razvitost samoupravnih odnosov;

— dolžnosti komunistov pri iskanju poti in načinov, kako razreševati stvari, zlasti njihovi vlogi, kadar se je treba spopadati s težnjami, ki ne izhajajo iz družbenolastniških pozicij;

— poostrenim spopadom s tistimi, ki hočejo še naprej odločati v ožjih okvirih upravnega aparata in v neformalnih skupinah;

— enemu temeljnih vprašanj, zakaj je presežno delo odtujeno od delavca, kar povzroča številna protislovoja in probleme v družbi;

— odnosu do skupniškopolastniških teženj, ki se krepijo tudi v Sloveniji in povzročajo zastoje v združevanju dela in sredstev (značilna primera sta računalništvo in integracije v kmetijstvu);

— doslednemu obračunu z negativnimi težnjama, na eni strani teza o trdi roki, s katero naj bi reševali sedanje gospodarske težave (češ da samoupravljanje tega ni sposobno), na drugi strani pa liberalistična težnja po takšni demokraciji, v kateri bi vsak delal, kar bi hotel, predvsem pa izkoriščal monopolni in skupniško-lastniški položaj.

Torej, resolucija naj bo čim bolj udarna, akcijska in mobilizacijsko usmerjena.

D.Ž.

